

PARLAMENTUL EUROPEAN: ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE

Organizarea și funcționarea Parlamentului European sunt guvernate de Regulamentul său de procedură. Organele politice, comisiile, delegațiile și grupurile politice ghidează activitățile Parlamentului. Structura acestuia se modifică de obicei după revizuirile ale tratatelor și extinderi.

TEMEI JURIDIC

- articolele 223 și 234 din TFUE;
- Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

COMPONENTĂ

Parlamentul European are 766 de membri, locurile fiind alocate în felul următor: Germania -99; Franța - 74, Italia și Regatul Unit - 73, Spania - 54, Polonia - 51, România - 33, Țările de Jos - 26, Belgia, Grecia, Ungaria, Portugalia și Republica Cehă - 22, Suedia - 20, Austria - 19, Bulgaria - 18, Finlanda, Danemarca și Slovacia - 13, Irlanda, Lituania și Croația - 12, Letonia- 9, Slovenia - 8, Cipru, Estonia, Luxemburg și Malta - 6.

În decursul prezentei legislaturi parlamentare, numărul deputaților a fost adus la 754, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (2) din TUE. În plus, în iulie 2013, 12 membri din noul stat membru, Croația, și-au preluat mandatul (a se vedea tabelul de la sfârșitul capitolului).

În urma unei propuneri a Parlamentului prezentate într-o rezoluție din 13 martie 2013, Consiliul a adoptat o decizie privind distribuția locurilor după alegerile din 2014. 12 state membre vor pierde câte un loc (Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Irlanda, Grecia, Letonia, Lituania, Ungaria, Austria, Portugalia, România și Croația), iar Germania va reveni la numărul maxim de locuri permis prin tratat (96). Distribuția locurilor va fi revizuită din nou cu suficient timp înainte alegerilor programate pentru 2019.

ORGANIZARE

A. Organe politice

Organele politice ale Parlamentului cuprind Biroul (Președintele și cei 14 vicepreședinți), Conferința președinților (Președintele și președinții grupurilor politice), cei

cinci chestori, care sunt responsabili de chestiunile administrative și financiare ale deputaților, Conferința președinților de comisie, precum și Conferința președinților de delegație. Durata mandatului Președintelui, vicepreședinților și chestorilor este de doi ani și jumătate.

B. Comisii și delegații

Deputații sunt organizați în 20 de comisii, 2 subcomisii și 39 de delegații (delegații interparlamentare și delegații la comisii parlamentare mixte, comisii parlamentare de cooperare și adunări parlamentare multilaterale). Parlamentul trimite o delegație și la Adunarea Paritară înființată în baza acordului dintre statele din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și UE. De asemenea, poate constitui comisii speciale în temeiul articolului 184 din Regulamentul său de procedură.

Începând cu iulie 2009, fiecare comisie sau delegație își alege propriul Birou, care constă într-un președinte și trei vicepreședinți.

C. Grupuri politice

Deputații nu sunt organizați în delegații naționale, ci, în funcție de afinitățile politice, în grupuri transnaționale. În temeiul Regulamentului de procedură, un grup politic trebuie să cuprindă deputați aleși din cel puțin un sfert dintre statele membre și să conste din cel puțin 25 de deputați (articolul 30). Grupurile politice organizează reuniuni regulate în timpul săptămânii de dinaintea perioadei de sesiune și în săptămâna de sesiune, precum și seminarii pentru a stabili principiile de bază ale activității lor. Anumite grupuri politice corespund partidelor politice supranaționale care activează la nivelul UE. Acestea includ Partidul Popular European, Alianța Progresistă a Socialiștilor și Democraților, Verzii/Alianța Liberă Europeană, precum și Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa. Aceste partide supranaționale cooperează strâns cu grupurile politice corespunzătoare din cadrul Parlamentului European.

D. Partide și fundații politice europene

Parlamentul European recomandă crearea unui mediu favorabil dezvoltării continue a partidelor și fundațiilor politice europene, inclusiv adoptarea legislației-cadru.

Articolul 224 din TFUE (ex-articolul 191 alineatul (2) TCE) furnizează un temei juridic pentru adoptarea, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, a unui statut pentru partidele politice de la nivel european și a unor reguli privind finanțarea acestora. În prezent există 10 astfel de partide politice, înființate în principal în temeiul Regulamentului (CE) nr.

2004/2003. Câțiva ani mai târziu, un alt regulament [(CE) nr. 1524/2007] a introdus posibilitatea de finanțarea unor fundații politice care să sprijine partidele respective prin activități educaționale și decerctare. În urma unei propuneri a Comisiei Europene, Comisia pentru afaceri constituționale din cadrul Parlamentului a adoptat la 15 aprilie 2013 un raport referitor la un statut reformat al partidelor de la nivelul UE, care urmează să facă obiectul unei prime lecturi în plen.

E. Secretariatul

Secretariatul Parlamentului European cuprinde 10 direcții-generale (din ianuarie 2014, 12) și Serviciul juridic. El are misiunea de a coordona activitatea legislativă și de a organiza sesiunile plenare și reuniunile. De asemenea, acordă asistență tehnică și juridică, precum și expertiză organelor parlamentare și deputaților pentru a-i sprijini în exercitarea mandatelor lor. Secretariatul pune la dispoziție servicii de interpretare și traducere pentru toate reuniunile și documentele oficiale.

FUNȚIONARE

În temeiul tratatului, Parlamentul își organizează activitatea în mod independent. Acesta își adoptă regulamentul de procedură cu majoritatea voturilor membrilor săi (articolul 233 din TFUE). Cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel, Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate (articolul 231 din TFUE). Acesta decide ordinea de zi pentru perioadele sale de sesiune, care sunt consacrate în principal adoptării rapoartelor pregătite de comisiile sale, întrebărilor adresate Comisiei și Consiliului, dezbaterilor punctuale și urgente, precum și declarațiilor Președinției. Reuniunile comisiilor și sesiunile plenare sunt publice și transmise pe internet.

SEDIU ȘI LOCURI DE DESFĂȘURARE A ACTIVITĂȚII

Începând cu 7 iulie 1981, Parlamentul a adoptat mai multe rezoluții referitoare la sediu, invitând guvernele statelor membre să respecte obligația care le revine în temeiul tratatelor de a stabili un singur sediu pentru instituții. Din moment ce acestea nu au răspuns, Parlamentul a luat o serie de decizii privind organizarea sa și locurile de desfășurare a activității (Luxemburg, Strasbourg și Bruxelles).

În cadrul **Consiliului European de la Edinburgh** din 11 și 12 decembrie 1992, guvernele statelor membre au ajuns la o înțelegere privind sediile instituțiilor, prin care se stabilea ca:

Parlamentul să aibă sediul la Strasbourg, unde să se organizeze cele 12 perioade de sesiune lunare, inclusiv sesiunea bugetară;

- perioadele de sesiune suplimentare să se țină la Bruxelles;
- comisiile parlamentare să se reunească la Bruxelles;
- Secretariatul Parlamentului și departamentele-suport ale acestuia să rămână la Luxemburg.

Această decizie a fost criticată de Parlament. Totuși, Curtea de Justiție (Hotărârea din 1 octombrie 1997 – C 345/95) a confirmat că sediul Parlamentului a fost stabilit în conformitate cu articolul 289 din TCE. Substanța deciziei a fost inclusă în Tratatul de la Amsterdam într-un protocol anexat tratatelor, lucru pe care Parlamentul l-a regretat.

Parlamentul își întocmește calendarul anual de perioade de sesiune pe baza unei propuneri a Conferinței președinților. În general, în decursul unui an, Parlamentul ține 12 perioade de sesiune de patru zile la Strasbourg și șase perioade de sesiune de două zile la Bruxelles. În 2012, au avut loc două perioade de sesiune de două zile în aceeași săptămână calendaristică, în luna octombrie. În 2013 și ulterior, Curtea de Justiție a hotărât că se impune organizarea a două perioade desesiune complete (cauza C-237/11).

În conformitate cu articolul 229 din TFUE, Parlamentul se poate întruni într-o perioadă desesiune extraordinară, la cererea majorității membrilor care îl compun, a Consiliului sau a Comisiei. La 18 decembrie 2006, Parlamentul a ținut pentru prima dată o sesiune plenară suplimentară la Bruxelles, imediat după Consiliul din 15 și 16 decembrie 2006. De atunci, această practică s-a înrădăcinat.

GRUPURILE PARLAMENTULUI EUROPEAN

PPE: Grupul Partidului Popular European

S&D: Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților

ALDE: Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa

Verts/ALE: Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană

ECR: Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni

EFD: Grupul Europa Libertății și Democrației

GUE/NGL: Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică

NI: deputați neafiliați